

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2023 - 3440

Doknr.
700951

Dato
10-05-2023

Folketingets Socialudvalg har d. 25. april 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 26 (L 93) til social- og boligministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 26:

"Vil ministeren kommentere henvendelsen af 25. april 2023 fra Joannahuset, jf. L 93 - bilag 7."

Svar:

Med lovforslaget til Barnets lov udvides børnenes og de unges rettigheder, og de får en stærkere stemme i egen sag. Et af områderne, hvor barnets og den unges stemme styrkes markant er med lovforslagets § 48, som giver barnet og den unge ret til at anmode kommunen om at blive anbragt uden for hjemmet.

Formålet med den foreslåede § 48 er overordnet at tydeliggøre, at barnet eller den unge selv har en stemme til at kunne pege på, hvilke behov og løsninger barnet eller den unge mener vil være bedst for dem selv. Reglerne skal sikre, at barnets perspektiv altid er i fokus og er styrende både i undersøgelsen af barnets behov, indsatser og opfølgning på trivsel og udvikling.

Retten til at anmode om anbringelse vil være en ret til at anmode om at blive anbragt uden for hjemmet, og således ikke en ret til at blive anbragt. Imidlertid har barnet eller den unge et krav på, at kommunen på baggrund af anmodningen forholder sig til barnets eller den unges situation og belyser sagen. Det vil være op til kommunalbestyrelsen i det konkrete tilfælde at vurdere, hvilken hjælp og støtte barnet eller den unge vil have brug for og herunder afgøre, om barnet eller den unge vil skulle anbringes. I den sammenhæng er det væsentligt, at kommunen i sin vurdering, herunder på baggrund af samtaler og øvrig inddragelse af barnet eller den unge, tager afsæt i barnets eller den unges konkrete forhold. Dette indebærer ligeledes en vurdering af barnets eller den unges modenhed samt eventuelle nedsatte psykiske funktionsevne, hvorunder kommunen skal overveje, hvorvidt en funktionsnedsættelse har betydning for de ønsker, barnet eller den unge fremsætter.

På baggrund af ovenstående kan jeg oplyse, at efter et barn eller en ung har anmodet om en anbringelse, vil udgangspunktet være, at det forhold, at et barn eller en ung selv henvender sig og anmoder om en anbringelse, er et alvorligt bekymringstegn i forhold til barnet eller den unge, og at der derfor som udgangspunkt må antages at være behov for at træffe afgørelse om en børnefaglig undersøgelse.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister